

Wezen. Daarmede wordt de bestaanswijze zelve van den hoogen en heiligen God, die louter Geest is, uitgedrukt, en beleden dat God niet *heeft*, maar in den volsten zin des woords *is* al wat van Hem geopenbaard wordt. God *is* Licht, *is* Leven, *is* Wijsheid, *is* Liefde. En in God Zelf is de Wijsheid het Leven, het Leven de Liefde, de Liefde Rechtaardigheid, enz.

Als vanzelf komt de vraag tot ons, waarom de Christelijke Kerk van den beginne aan zoo hoogen prijs heeft gesteld op de belijdenis van de eenvoudigheid Gods, en waarom zij, met de grootste beslistheid, elke gedachte van saamstelling en verbinding, welke ook, verworpen heeft. En daarop kan ten antwoord gegeven worden, dat elke saamstelling noodwendig heenwijst naar iemand die deze saamstelling tot stand gebracht heeft. Bij God den Heere nu, omdat Hij het *Hoogste* Wezen is, is er geen nog hooger Wezen denkbaar, dat eerder geweest en in God die saamstelling zou hebben bewerkt; want daaruit zou moeten volgen, dat die nog Hoogere de ware God zou zijn. Reeds de gedachte, dat God de Eeuwige, de Eerste, de Almachtige is, laat zelfs de idee niet toe, dat er een macht buiten God zou zijn, die in Hem ook maar eenige samenstelling zou hebben tot stand gebracht, en dies is God *de Eenvoudige*. God niet als „den Eenvoudige” te eeren, vernietigt van stonde aan de Godsgedachte in God Zelf.

Slechts zeer in de verte is er in het geestelijk leven van den mensch iets, dat hiervan een enkele gedachte doet opvangen. Wij lezen toch in Matth. 6 : 22 : „Indien dan uw oog *eenvoudig* is, zoo zal uw geheele lichaam verlicht wezen,” hetwelk beteekent, dat, als het oog *e n k e l* licht is, niet saamgesteld met duisternis, alsdan het gansche lichaam verlicht is. Het volgende vers geeft als tegengedachte te lezen : „Indien dan het licht, dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!” en wijst dus, bij